



Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 18 Μαρτίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 48

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις " 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἰουλίου Μερύ: Ο ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ. — Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ, (μετὰ εἰκόνων).
— ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου Ρισβούργ.—
ΕΛΙΣΑΒΕΤΑ, διήγημα Felix Franc.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμματοστίμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγμαμάτων κτλ. κτλ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΡΥ

Ο ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Ἵπάρχουσι πόλεις, ὧν τὸ ὄνομα ἔχει τι
ἐν αὐτῷ τὸ μυστηριώδες. Ἐκ τῶν πόλεων
τούτων εἶνε τὸ Πάνορμον ἐν Σικελίᾳ, ἡ Βε-
νετία ἐν Ἰταλίᾳ, ἡ Κολωνία ἐν Γερμανίᾳ.
Ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἔχομεν Βιέννην τὴν Δελ-
φινικήν, ἣτις ἐπίσης ἔχει τὴν ἰδιαιτέραν
αὐτῆς φυσιογνωμίαν καὶ ἣτις ἐν ἀκριστοῖς
καὶ παραδόξοις παραδόσεσι παρέχει τῷ πε-
ριηγητῇ τι τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον συνα-
σθάνεται μὲν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ.
Ἡ Βιέννη εἶνε ἡ Κολωνία τῆς Γαλλίας. Ἡ
Κολωνία ἔχει καθεδρικὸν ναὸν κτισθέντα
ὑπὸ τοῦ δαίμονος, ζοφεράν ἐκκλησίαν, ἣτις
προσβλέπει διαρρέοντα τὸν Ῥήνον, καὶ ἐν ᾗ
ἐτάφησαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς οἱ προσκυνήσαν-
τες τὸν Ἰησοῦν βρέφος. Τοῦτο δὲ ἦδη θά
ῤῥκει, ἵνα δώσῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην χα-
ρακτῆρα παράδοξον. Ἐχει καὶ ἡ Βιέννη
τὸν καθεδρικὸν αὐτῆς ναόν· ἡ χριστιανικὴ
αὐτῆς ἐκκλησία ἀντεκατέστησε ναὸν τινα,
τὸν ὁποῖον ὁ Βρέννος εἶχεν ἀνεγείρει εἰς τὸν
Τευτάτην¹

Πρὸ αὐτῆς μετὰ τῆς χαρίσεως αὐτοῦ
ὁρμητικότητος ρεεὶ ὁ Ῥοδανός, ἐπὶ τῆς ἀρι-
στερᾶς τοῦ ὁποῖου ὄχθης βλέπομεν τάφον
ἀνώνυμον καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀλλοκότου.
Ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ὁ τάφος οὗτος εἶνε
ὁ τοῦ Πιλάτου· τοῦ Πιλάτου ἐπὶ τῶν ἡμε-
ρῶν τοῦ ὁποῖου ἔπαθεν ὁ Χριστός· Passus
est sul Pontio Pilato. Ἐγγύτατα δὲ τῆς
Βιέννης δεικνύουσι τὸ ὄρος Πιλάτου· mons

1. Τευτάτης, ἢ Τευτ. Ὁ κυριώτερος τῶν Γαλατῶν
καὶ Γερμανῶν Θεός. Σημ. Μεταφρ

Pilatus. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ διοικητὴς
τῆς Ἰουδαίας ἀπέθανεν ἐν Βιέννῃ ἐπὶ τοῦ
Αὐτοκράτορος Καλιγούλα. Ὁ συγγραφεὺς τὸ
συναξάριον (légende) τοῦ περιπλανωμένου
Ἰουδαίου παριστᾷ τὸν Ἰσαὰκ Λακέδαῖμον
(Laquedem) ὡς μεταβάντα εἰς τὴν ἐν τῷ
Δελφινάτῳ Βιέννῃ τὸ 1877· ἐξέλεξε δὲ
τὴν πόλιν ταύτην προτιμήσας αὐτὴν πάσης
ἄλλης, ἐνεκα τῆς ἐκ τοῦ τόπου ἐμπνεύσεως.

Ἀπὸ τὴν Βιέννην ἔπερσε
Ποῦ ἔναι ἔς τὸ Δελφινάτον
Ποτὲ δὲν εἶδαν ἄνθρωπον
Τοσοῦτον πωγωνάτον!

Λέγει τὸ συναξάριον· ἔπρεπε τῷ ὄντι ὁ
περιπλανώμενος Ἰουδαῖος νὰ ἐμφανισθῇ εἰς
τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἀπεβίωσεν ὁ Πιλάτος.

Ἀναγκαῖος ἦτο ὁ βραχὺς οὗτος πρόλο-
γος, ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον Χρονικόν,
τὸ ὁποῖον μοι ἐνέπνευσε λατινικόν τι χειρό-
γραφον, ὅπερ πρὸ ἐτῶν ἀνέγνωσα διαμμένων
ἐν τῷ μεταξύ Βιέννης εἰς τοῦ Δαγωγικοῦ
Πρακτορείου Ρέαρε) πύργῳ τοῦ Κ. Β. Σ*.

Α'

Βασιλεύοντος τοῦ Καλιγούλα καὶ Πραι-
τορος τῆς Βιέννης ὄντος τοῦ Κ. Μαρκίου
διὰ τῆς θριαμβικῆς τῆς Μητροπόλεως ταύ-
της τῆς Γαλλίας πύλης οἱ κάτοικοι τῆς
πόλεως εἶδον φορεῖον συνοδευόμενον ὑπὸ
πολλῶν ἱππέων. Μεγάλη ἐγένετο ἡ ἐκεῖ
συρροή τοῦ λαοῦ. Τὸ φορεῖον τοῦτο ἔσταμά-
τησε πρὸ ταπεινῆς τιнос τὴν ὄψιν καὶ σχε-
δὸν συναφῶς μετὰ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρεως οἰ-
κίας. Ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας ταύτης
ἐρυθροῖς γράμμασιν ἦτον ἐπιγεγραμμένος τὸ
ὄνομα Φ. Ἀλβίνου. Γέρων τις ὑψηλοῦ καὶ
κεκυφὸς ἀναστήματος, καίτοι ἡλικιωμένος,
κατῆλθε μὲ ἀρκετὴν εὐκινῆσιαν ἐκ τοῦ φο-
ρεῖου καὶ προπορευομένων αὐτοῦ δύο δούλων

Ἐβραίων εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑπο-
δοχῆς, ὅπου ἀναμφιβόλως ἀνεμένετο ὑπὸ τοῦ
οἰκοδεσπότου, ὅστις ἦτο φίλος του.

Ὁ ἐν τῷ λουτρῶνι ὑπηρετῶν δούλος δὴ-
γησε τὸν γέροντα εἰς τὸν νυμφαῖον, ἵνα λούσῃ
καὶ ἀλείψῃ αὐτὸν δι' ἀρωματικῶν ἐλαίων.
Εἵτα ἤναψαν τὰς λυχνίας τοῦ ἐστιατορίου
καὶ παρέθηκαν τὸ δεῖπνον.

Ὁ Ἀλβίνος ἦτο μόνος μετὰ τοῦ ξένου ἐν
τῷ τρικλίνῳ. Μόλις δὲ παρετέθη τὸ ἐκ νω-
πῶν ὧν ἔδεσμα καὶ ἤρξατο μεταξύ τῶν
δύο συνδαιτημένων ἡ συνομιλία.

— Πολλὰ παρῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἀποχαι-
ρετισμοῦ μας ἔτη, εἶπεν ὁ Ἀλβίνος· ἄς κε-
νώσωμεν ἐν ποτήριον Ῥοδανεῖου οἴνου ὑπὲρ
τῆς ἐπανάδου σου.

— Ναί, πολλὰ παρῆλθεν ἔτη, εἶπεν ὁ
γέρον· καὶ κατηραμένη νὰ εἶνε ἡ ἡμέρα· καθ'
ἣν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἰουδαίας διεδέχθη
τὸν Οὐαλέριον Γράτον. Τ' ὄνομά μου εἶνε
ἀπαίσιον· κακὴ τις μεῖρα ὑπάρχει προσκε-
κολλημένη εἰς τοὺς φέροντας αὐτό. Εἰς τῶν
προγόνων μου, ὁ Ἰπάτος Πόντιος ἐνεκόλα-
ψεν ἀτιμωτικὸν σῆμα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς
Ῥώμης· διήλθεν ὑπὸ τὰς Καυδιανὰς λόγ-
χας, κατὰ τὸν πρὸς τοὺς Σαμνίτας πόλεμον.
Ἄλλος δὲ τις ἀπωλέσθη πολέμων πρὸς τοὺς
Πάρθους καὶ ἄλλος ἐν τῷ κατὰ τοῦ Ἀρ-
μινίου πολέμῳ· καὶ ἐγώ, ἐγώ !!!

Ἡ κύλιξ ἔστη ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ γέ-
ροντος καὶ δάκρυα ἔπεσαν ἐντὸς τοῦ οἴνου.

— Καὶ σύ, λοιπόν, τί ἔκαμες;... Ἡ ἀδι-
κία τοῦ Καλιγούλα σ' ἐξορίζει εἰς Βιέννην·
καὶ διὰ ποῖον ἐγκλήμα; Εἶδον τὴν δίκην
σου ἐν τῷ Πίνακι τῶν δικῶν (Tabularium)
Κατηγογέλθης ὑπὸ τοῦ Οὐατελλίου, τοῦ Το-
πάρχου Συρίας, ὅστις εἶνε ἐχθρὸς σου· ἐτιμώ-
ρησες ἔβραϊους τινας ἀποστατας κατασφά-
ξαντας Σαμαρίτας ἐκ τοῦ ἡμετέρου γένους
καὶ περιχρᾶκωθέντας κατόπιν ἐπὶ τοῦ ὁ-